U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **D. T. L.**, zast. Mgr. Naďou Smetanovou, advokátkou se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2015, čj. OAM-889/ZA-ZA05-HA08-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2017, čj. 4 Az 55/2015-19,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím vydaným dne 3. 11. 2015 žalovaný neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobkyně proto podala žalobu k městskému soudu, který ji zamítl rozsudkem ze dne 30. 11. 2017.

[2] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost, ve které uvádí, že její tíživá životní situace zasluhuje udělení humanitárního azylu (oba rodiče se jí v průběhu jejího dětství zřekli, žila poté v dětském domově, ve Vietnamu nemá po smrti strýce žádnou vazbu). Je velmi obtížné požádat si na zastupitelském úřadu ČR ve Vietnamu o běžný pobytový titul; vycestování stěžovatelky do země původu by tak prakticky mělo podobný dopad jako správní vyhoštění. Nelze proto stěžovatelce přičítat k tíži, že se snaží svou situaci řešit žádostí o mezinárodní ochranu. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné ve vztahu k udělení doplňkové ochrany. Městský soud sice neshledal v rozhodnutí vady, sám ovšem doplnil argumentaci žalovaného ve vztahu k možnému porušení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, která v rozhodnutí žalovaného chybí, místo aby rozhodnutí zrušil. Městský soud pak nesprávně posoudil důvody pro udělení doplňkové ochrany, neboť nevzal v úvahu možnost *„sociokulturního šoku“*, který by stěžovatelka utrpěla při nuceném opuštění ČR.

[3] Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu by zakládala přijatelnost kasační stížnosti, pokud by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé; takovou vadu však NSS neshledal. Městský soud se dostatečně věnoval zjištěním žalovaného i tvrzením stěžovatelky, popsal rozhodný skutkový stav a se všemi žalobními námitkami se řádně a srozumitelně vypořádal. Na námitku týkající se porušení čl. 8 Úmluvy soud odpověděl, že stěžovatelka v průběhu azylového řízení neuvedla nic, co by mohlo naznačovat, že by jejím vycestováním bylo porušeno její právo na soukromý a rodinný život; žalovaný proto nebyl povinen vyvracet porušení uvedeného článku. NSS s tímto závěrem souhlasí.

[7] Stěžovatelka nesplňuje žádný z důvodů pro udělení azylu podle § 12 a § 13 či doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu. Stěžovatelka v kasační stížnosti zopakovala svůj životní příběh: ve čtyřech letech ji opustila matka, žila proto u strýce. Poté v jedenácti letech přicestovala do ČR s otcem, který se jí však zřekl, a ona se proto ocitla v dětském domově. Její pobyt v ČR jí zařizovala nevlastní matka vždy na 3-5 měsíců až do doby, než žalovaný rozhodl, že stěžovatelce již pobytové oprávnění nepřizná. Ačkoli stěžovatelka jistě neměla lehký život, není to důvodem pro udělení doplňkové ochrany. Není smyslem žádné z forem mezinárodní ochrany podle zákona o azylu, aby sloužila jako další možnost legalizace pobytu na území ČR, pokud cizinec nezíská pobytové oprávnění podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců.

[8] K otázce humanitárního azylu se NSS vyjádřil např. v rozsudku ze dne 11. 3. 2004, čj. 2 Azs 8/2004-55: tento druh ochrany připadá v úvahu typicky u osob zvláště těžce postižených či nemocných, případně v kombinaci s vysokým věkem, nebo u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory. Stěžovatelka poukazovala na problémy při vyřizování pobytových oprávnění v její zemi původu, kvůli kterým je velmi složité získat některý z dlouhodobých pobytových titulů. Tyto problémy ani stěžovatelčin pohnutý osud však nemohou sloužit jako důvod pro udělení humanitárního azylu. Podle NSS žalovaný nevybočil z mezí a hledisek stanovených zákonem pro udělení humanitárního azylu.

[9] Zákon o azylu a judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[10] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu